

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

סוכה-החליל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יכול כשם שתוקעין על שבת בפני עצמו ועל ראש חדש בפני עצמו, כך יהיו תוקעין על כל מוסף ומוסף - תלמוד לומר (במדבר י') ובראשי חדשיכם	מיתבי, דתני רבא בר שמואל:									◊	‡	נה.
תיובתא דרבי אחא תיובתא.											◊	נה.
מאי תלמודא?										^		נה.
אמר קרא ובראשי חדשיכם - הוקשו כל חדשים כולם זה לזה.	אביי:									!		נה.
כתיב חדשכם וכתיב ובראשי, ואיזה חדש שיש לו שני ראשים - הוי אומר זה ראש השנה, ואמר רחמנא חדשכם - חד היא.	רב אשי:									!		נה.
בחולו של מועד, בראשון מה היו אומרים (תהלים כט) הבו לה' בני אלים, בשני מה היו אומרים - (תהלים ג) ולרשע אמר אלהים, בשלישי מה היו אומרים - (תהלים צד) מי יקום לי עם מרעים, ברביעי מה היו אומרים - (תהלים צד) בינו בווערים בעם, בחמישי מה היו אומרים - (תהלים פא) הסירותי מסבל שכמו, בששי מה היו אומרים - (תהלים פב) ימוטו כל מוסדי ארץ. ואם חל שבת באחד מהם - ימוטו ידחה.	ועוד, תניא:									!		נה.
מנח בהו סימנא: הומבה"י	רב ספרא:										■	נה.
מנח בהו סמנא: הומבה"י	רב פפא:										■	נה.
וסימנך: אמבוהא דספרי.											■	נה.
תיובתא דרבי אחא בר חנינא, תיובתא.											■	נה.
והא רבי אחא בר חנינא קרא ומתניתא קאמר											‡	נה.
לומר שמאריכין בתקיעות.	רבינא:									!		נה.
לומר שמרבה בתוקעין.	רבנן דקיסרי משמיה דרבי אחא:									!		נה.
ואנן דאית לן תרי יומי, הכי עבדינן?										^		נה.
שני ידחה	אביי	◊	!									נה.
שביעי ידחה.	רבא:	◊	!									נה.
תניא כותיה דרבא:											■	נה.
אם חל שבת להיות באחד מהן - ימוטו ידחה.	[תניא]										■	נה.
אתקין אממר בנהרדעא דמדלגי דלוגי.	[אממר]										■	נה.
יום טוב הראשון של חג היו שם שלשה עשר פרים, אילים שנים, ושעיר אחד. נשתירו שם ארבעה עשר כבשים לשמונה משמרות.											■	נה: מ
ביום ראשון - ששה מקריבין שנים שנים, והשאר אחד אחד.											■	נה:
בשני - חמשה מקריבין שנים שנים, והשאר אחד אחד.											■	נה:
בשלישי - ארבעה מקריבין שנים שנים, והשאר אחד אחד.											■	נה:
ברביעי - שלשה מקריבין שנים שנים, והשאר אחד אחד.											■	נה:
בחמישי - שנים מקריבין שנים שנים, והשאר אחד אחד.											■	נה:
בששי - אחד מקריב שנים, והשאר אחד אחד.											■	נה:
בשביעי - כולן שוין.											■	נה:
בשמיני - חזרו לפייס כברגלים.											■	נה:
מי שהקריב פרים היום לא יקריב למחר, אלא חזרין חלילה.	אמר:										■	נה:
נימא מתניתין רבי היא ולא רבנן											‡	נה:

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ■ † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
---	---

סוכה-החליל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
פר הבא בשמיני - בתחילה מפסין עליו, דברי רבי.	דתניא: [רבי]									◊	■	†	נה:
אחת משתי משמרות דלא שלשו בפריים עושה אותן	חכמים:									◊	■	†	נה:
אפילו תימא רבנן, אטו שתי משמרות לא אפוסי בעי?										◊	!	נה:	
כמאן אולא הא דתניא:										◊	‡	נה:	
כל המשמרות שונות ומשלשות, חוץ משני משמרות, ששונות ואין משלשות.	[תניא]									◊	‡	■	נה:
נימא רבי ולא רבנן										◊	‡	נה:	
אפילו תימא רבנן, מאי לא שלשו - בפרי החג.										◊	!	נה:	
ומאי קא משמע לן?										◊	‡	נה:	
הא קא משמע לן מי שהקריב פרים היום לא יקריב למחר, אלא חזרין חלילה.										◊	!	נה:	
הני שבעים פרים כנגד מי - כנגד שבעים אומות. פר יחודי למה - כנגד אומה יחודה. משל למלך בשר ודם שאמר לעבדיו: עשו לי סעודה גדולה. ליום אחרון אמר לאוהבו: עשה לי סעודה קטנה, כדי שאהנה ממך. אוי להם לגויים שאבדו ואין יודעין מה שאבדו, בזמן שבית המקדש קיים - מזבח מכפר עליהן, ועכשיו מי מכפר עליהן?	רבי אלעזר: רבי יוחנן:									◊	■	נה: נה:	
בשלשה פרקים בשנה היו כל משמרות שוות: באימורי הרגלים, ובחילוק לחם הפנים.										◊	■	נה:	
בעצרת ואמר לו: הילך מצה הילך חמץ.										◊	■	נה:	
משמר שזמנו קבוע הוא מקריב תמידין נדרים ונדבות ושאר קרבנות צבור - ומקריב את הכל.										◊	■	נה:	
אימורי הרגלים? של גבוה נינהו										◊	‡	נה:	
מה שאמור ברגלים.	רב חסדא:									◊	!	נה:	
מנין שכל המשמרות שוות באימורי הרגלים - תלמוד לומר (דברים יח ו) ובא בכל אות נפשו ושרת. יכול אף בשאר ימות השנה כן - תלמוד לומר מאחד שעריך לא אמרתי אלא בשעה שכל ישראל נכנסין בשער אחד.	תנו רבנן:									◊	■	נה:	
ובחילוק לחם הפנים כל.										◊	■	נה:	
מנין שכל המשמרות שוות בחילוק לחם הפנים - תלמוד לומר (דברים יח ח) חלק כחלק יאכלו, כחלק עבודה כך חלק אכילה? ומאי אכילה? אילימא קרבנות - מהתם נפקא: (ויקרא ז ט) לכהן המקריב אותה לו תהיה. אלא - לחם הפנים. יכול אף בחובות הבאות שלא מחמת הרגל ברגל - תלמוד לומר (דברים יח ח) לבד ממכרו על האבות. מה מכרו האבות זה לזה - אני בשבתי ואתה בשבתך.	תנו רבנן:									◊	■	נה:	